

[Dahlgaard.]

ger paa de to Punkter, jeg her har nævnt, og at vi derfor ved den endelige Afstemning vil afholde os fra at stemme.

Jeg maa maaske i Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hendriksen fremkom med, og som gik ud paa, at denne Traktat var en Sejr for, hvad det konservative Folkeparti kalder aktiv Handelspolitik, sige, at det tror jeg dog maa hero paa en Misforstaaelse. Det synes, som om det ærede Medlem i Dag ved aktiv Handelspolitik forstod, at der førtes Særforhandlinger mellem de to Lande, hvorigennem det ene Land gav Indrømmelser mod at opnaa Indrømmelser fra det andet Land. Jeg har ikke været klogere, end at aktiv Handelspolitik i den Betydning, det konservative Folkeparti har omtalt den her i Tinget, bestod i, at man bevidst og med et bestemt Formaal forhøjede forskellige Toldsatser i den danske Tarif for derefter at anvende disse Toldsatser som et Vaaben overfor andre Landes Tendens til Toldforhøjelser eller overfor Toldforhøjelser, der havde fundet Sted i andre Lande.

Det er jo ikke det, der er sket i det her foreliggende Tilfælde, og jeg skulde tro, at de højtærede Ministre vil give mig Ret i, at naar denne Traktat er blevet afsluttet nu, saa staar det ikke i Forbindelse med Begrebet aktiv Handelspolitik, men derimod i Forbindelse med det Omslag i den spanske Traktatpolitik, der fandt Sted i Løbet af Aaret 1927, og hvorigennem der opnaaedes dette, at Forhandlingerne med Spanien kunde føres paa Grundlag af gensidig almindelig Mestbegunstigelsesret.

Borgbjerg: Det Lovforslag om Ophævelsen af Tillægsafgiften paa Vin, som staar paa Dagsordenen og skal behandles sammen med Handelskonventionen, er en simpel Følge af det første Forslag, og da Ordføreren for det Parti, jeg tilhører, har anbefalet Konventionen, er det en given Ting, at jeg ogsaa anbefaler at stemme for det Lovforslag, som følger dermed. Jeg vil kun under denne Sags Behandling rette et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det fremgaar af Bemærkningerne til Konventionen, at den skal træde i Kraft den 1. Marts saa vidt muligt, og samtidig skal saa Finansministeren være beføjet til ved kongelig Anordning at ophæve Tillægsafgiften paa Vin. Finansministeren maatte vel for øvrigt være i Stand til at gøre det forinden; det

kunde der vel ikke være noget til Hinder for, naar Konventionen i øvrigt er i Orden. Men jeg vil under alle Omstændigheder anmode Finansministeren om, at Ophævelsen af Tillægsafgiften sker snarest muligt, for den nuværende Ordning hemmer og vanskeliggør, ja næsten standser Vinhandelen her i Landet. Der foreligger jo fra Vinhandlerne og fra andre handlende en Protest mod hele denne Fremgangsmaade, og man kan ikke nægte, at der er nogen Berettigelse deri.

Det var vist allerede før Jul, at det sivede ud i Pressen, at man vilde afslutte en saadan Handelstraktat, bl. a. med den Bestemmelse, at Tillægsafgiften blev ophævet. Det er desværre saaledes, at der ikke længere kan forhandles noget som helst i det udenrigspolitiske Nævn, uden at det kommer frem. Et radikalt og et konservativt Blad drog denne Sag frem; allerede det generede Handelsstanden betydeligt. Saa blev det senere officielt meddelt, at nu var Sagen i Orden. Men det er givet, at naar man ved, at i Løbet af en Maaned eller halvanden vil denne Tillægsafgift blive ophævet, lader en Mængde Mennesker være med at købe og bestille Vin. Vinhandlerne paastaar derfor — og jeg tror med en vis Ret —, at der bogstavelig ingen Handel har været, siden disse Rygter kom frem, ingen Handel vil blive, før Sagen er i Orden.

Jeg vil derfor bede den højtærede Finansminister om, naar Handelstraktaten godkendes af den høje Rigsdag, da snarest muligt at skride til den kgl. Forordning, der ophæver Tillægsafgiften.

Drachmann: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske korte Betragtninger vedrørende Lovforslag Nr. 85. Ligesom den foregaaende Taler skal jeg henstille til Regeringen at gøre en Ende paa den urimelige Uro, der er om Vinfaget og af forskellige Grunde har været der i de senere Aar. Ligeledes gælder dette om Fabrikation og Tilvirkning af den indenlandske Frugtvin. Det er jo saaledes, at disse to Fag, ikke mindst Frugtvinfabrikationen, i Fjor takket være de forelagte Lovforslag og de særlige Omstændigheder, der knyttede sig hertil, var ude for megen Uro, og man beklager sig nu fra disse Kredse, baade Handels- og Fabrikationskredse, over, at den Uro, der igen er skabt ved, at der her skal gives en carte blanche-Bemyndigelse, volder stor Fortrød og Skade i Faget.

Jeg kan altsaa her slutte mig til de